

punkter osv., fordi der er et så stort personsammenfald mellem de folketingspolitikere, der er medlem af Miljø- og Planlægningsudvalget, og dem, der er medlem af Det Energipolitiske Udvalg, så jeg synes, det er et sagligt og godt forslag.

Henning Grove (KF):

Jeg vil gerne oplyse, at hele diskussionen om at sammenlægge udvalg startede i Præsidiet, hvor vi drøftede, om man kunne reducere antallet af stående udvalg. Vi så på forslag om kun 10 eller 12 stående udvalg, men det længste, vi kom, var til det forslag, der nu ligger på bordet.

Jeg må indrømme, at de meldinger, jeg har fået fra de energipolitiske ordførere og miljøordførerne om, at det ikke er nogen god idé at lægge de to udvalg sammen, er afgørende for min holdning, og det er derfor, jeg er medforlagsstiller til ændringsforslaget. Jeg vil også gerne tilføje, at skulle man finde på at slå andre ministerier sammen, er det jo ikke noget, der er afgørende for, hvordan Folketinget arbejder. Men dette forslag stammer altså fra Folketinget, og det slutter også her i Folketinget, og jeg vil anbefale, at man lader være med at slå de to udvalg sammen.

Vedrørende de to forslag om spørgetid og debattime vil jeg gerne sige, at den ordning, der forhåbentlig træder i kraft nu, er inspireret af Sverige og Norge; det er op til os, om vi kan få den til at fungere, og det skal ske i samarbejde med regeringen. Hvis regeringen vil sabotere spørgetimen, hvis statsministeren ikke vil gå ind for tankegangen om at være med til at skabe en levende debat her i Folketinget ved at udpege ministre i aktuelle sager, der foregår debat om i øjeblikket, kan han selvfølgelig sabotere den. Hvis de store oppositionspartier eller de regeringsbærende partier ikke har lyst til at gå ind i den form for debat, kan de selvfølgelig sabotere den.

Forslaget er et forsøg på at livliggøre debatten, et forsøg på at gøre den mere interessant; men det kræver samarbejde fra alle Folketingets partiers side, og det kræver samarbejde fra regeringens side. Vil man ikke være med til det, kommer forsøget ikke til at fungere, men så falder det jo i sidste ende tilbage på os alle sammen her i Folketinget.

Vedrørende ændringsforslagene om åbenhed mener jeg, vi allerede er gået et skridt i den retning. Vi har muligheder for at lave en masse ting i udvalgene, hvor vi tager eksperter ind i

fuld offentlighed. Men med hensyn til, om selve udvalgsarbejdet skal være offentligt, ved vi jo nøjagtig, hvad der vil ske: Så sker de reelle forhandlinger ikke i udvalget, så sker de bag lukkede døre, og så kan vi lige så godt køre videre på den måde, vi gør nu, og prøve at arbejde videre og få nye ideer.

Det har bl.a. været på bordet, om vi i starten af en folketingssamling skulle bede ministrene om at redegøre i fuld offentlighed over for udvalget for de lovforslag, der vil komme det næste halve år. Jeg synes, det kunne være spændende, hvis vi kunne få noget ud af det, men det kræver selvfølgelig et samarbejde.

Det sidste forslag, jeg vil sige noget om, er vedrørende »hr.« og »fru«. Det har jo været til diskussion her i salen mange gange. Jeg synes, at det er en rimelig tiltaleform, vi har i Folketinget i øjeblikket. Hvis ændringsforslaget bliver vedtaget, og vi går over til kun at bruge fornavne og efternavne, er jeg bange for, at det ikke vil vare længe, før »hr.« og »fru« bliver brugt ironisk og nedsættende her fra talerstolen, og jeg synes ikke, vi skal gå den vej.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu tror jeg egentlig godt, man kan sige »hr. Grove« i et ironisk tonefald, uden at det vil være forbudt at sige »hr. Grove«; men lad det nu ligge.

Jeg kan ikke forstå, hvordan det kan være, at debatten skulle blive mere livlig af, at vi etablerer en spørgetime, hvor der gælder nøjagtig de samme regler som for spørgetiden. Jeg vil oven i købet sige, at den vil blive mindre livlig, fordi muligheden for spørgeren for at komme igen og følge op på spørgsmålet og netop gøre debatten livlig bliver mindre – i og med at spørgeren kun får ret til at begrunde i ét minut og derefter følge op i 1 minut. I spørgetiden i dag er der faktisk mere tid til henholdsvis at begrunde og følge op, så, hvad er det, der gør, at diskussionen skulle blive mere livlig af, at der bliver mindre tid end i den normale spørgetid? Det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Det, der kan gøre det mere livligt, er, at det er uforberedte spørgsmål, altså at man ikke ved, hvad spørgsmålet drejer sig om. I den normale spørgetid har både spørgeren og ministeren meget lang tid til at forberede sig i.